

קב"ת

שבועון קבוצת יבנה



י"א בסיון תשפ"ב - (10.6.22)



מלאו אסמינו בר

צילום: אליקים איטלי

שבת פרשת בהעלתך

כניסת השבת - 19:24 צאת השבת – 20:30

1513

ואני תפילתי לך

תפילת מנחה בימי החול – 19:40

שבת פרשת בהעלותך

19:24 - הדלקת נרות

19:39 - מנחה, קבלת שבת, ערבית

08:30 - שחרית ומוסף

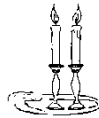
13:30 - מנחה גדולה

17:30 - מנחה קטנה

20:30 – צאת השבת

שיעור אחרי התפילה בבוקר מפי:

יוחנן מאלוי



מלך טוב !

* לרז ואביעד מוזס להולדת הבת, נכדה לרחל אניקסטר ולפזית ואלי מוזס, נינה ליהושע וצילה.

* לשושן ושיזף אפרתי לנישואיכם, להורים סמדר ואיתי נחליאל, לסבתא וסבא אילה ויהודה אפרתי ולכל החמולה. וברכה נוספת לאילה ויהודה לבר המצווה של עומר, בנם הבכור של עפרה וגלעד הפטמן.

* לתחיה ועוז בן-יוסף להולדת התאומות.

* לנעם בנדב לרגל אירוסין עם גל ריזר (לבית בר"ט מקיבוץ סעד), ברכות להורים אורית ואיתי בנדב, ולסבתא וסבא רוחל'ה ויצחק (גי'נג'י) לנג.

* לנחמה יהושע לבר המצווה של הנכד מיכאל, בנם של בניצי ובת-שבע יהושע.

להתראות בשבת !

* שבת בר המצווה של יואב זנה יחול בשבת פרי' חוקת.

(לבעלי השמחות עדיפות בקבלת דירות אירוח).

חשיבותה של האחדות / אמנון וייסמן

"והרעתם בחצוצרות". מדוע צריך להריע, ובחצוצרות דווקא? והוא מתרץ: כי במלחמה כזאת, תרועה בחצוצרות רומזת על החובה להתחבר לקב"ה.

על פי יסוד של המגיד ממזריטש האומר שהמילה חצוצרה היא צירוף של שתי מילים "חצי" + "צורה". כי בית המקדש ללא חיבור לקב"ה הוא רק "חצי צורה" (חצוצרה אחת), וכאשר נתחבר לקב"ה דרך בית המקדש, תיווצר צורה שלמה (על ידי חיבור של שתי חצאי צורות = שתי חצוצרות). לכן כותבת התורה "עשה לך שתי חצוצרות כסף" (במדבר י"ב).

ושתי החצוצרות עשויות דווקא מכסף, כי אנחנו צריכים לכסוף לחיבור עם הקב"ה. לכן כשמסיים שלמה המלך את בניית בית המקדש הוא אומר: "שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד" (תהילים כ"ד ט), לחבר את בית המקדש עם הקב"ה. ומדוע כותבת התורה "והרעתם"? מפרש הרשב"ם ש"והרעתם" הוא לא רק מלשון תרועה אלא גם לשון רעות והתחברות. ההליכה בדרך התורה והמצוות, היא שמובילה לחיבור וליחוד השלם בינינו לקב"ה. בזכות זאת בעזה"י במהרה בימינו יקוים בנו הכתוב "ונוזכרתם לפני ה' אלוקיכם ונושעתם מאויביכם".

שבת שלום ומבורך.

המתכון לניצחון במלחמה כולל שני תנאים הנמצאים בפרשת כי תצא: "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וַיִּנְתְּנוּ הַהוֹה אֶל־הָיָד בְּיָדְךָ וְשָׁבִיתָ שְׁבִיו" (דברים כ"א י). התנאי הראשון: שתשרור אחדות פנימית בעם ישראל.

"כי תצא" נאמר בלשון יחיד, וכפי שכתבה התורה לפני מתן תורה "ויחן שם ישראל", רש"י מפרש: "כאיש אחד בלב אחד". התנאי השני: לתקוף את האויב במקום חנייתו, נלמד מהמילים "על אויבך".

אבל קורה שהתנאים הנדרשים לניצחון לא מתקיימים, כפי שכתוב בפרשתנו: "וְכִי תֵבֹאוּ מִלְחָמָה בְּאֹרְצְכֶם עַל הָעָר הָעָרָר אֶתְכֶם וְהִרְעַתֶם בְּחִצְצֹרֹת וְנִזְכַּרְתֶּם לְפָנַי הַהוֹה אֶל־הֵיכָל וְנוֹשַׁעְתֶּם מֵאֹיְבֵיכֶם" (במדבר י, ט).

מהמילים "כי תבואו" בלשון רבים, מלמד אותנו הכתוב שאין אחדות בעם ישראל, והמילים "מלחמה בארצכם" פירושו שהאויב תוקף אותנו בארצנו.

שואל הרב ברוך רוזנבלום: המילים "על הצר הצורר אתכם" לכאורה מיותרות, מה הן באות להשמיע לנו?

והוא משיב על כך שהתורה אומרת שבמצב מלחמה, "הצר" שהוא האויב, על ידי זה שהוא לוחם כנגד עם ישראל, הוא יצרור (יחבר/יאחד) את עם ישראל יחדיו, כפי שקורה בזמני מלחמות בארץ, ופחות בזמני רגיעה.

בנוסף לכך שואל האדמו"ר השלישי לבית הוסיאטין, בעל ה"אהלי-יעקב": כתוב בפסוק

הארכת חופשת הלידה / הדר מאלי, תמר דגני ורני יעקבי

על ניסיונם של שני קיבוצים בתהליך קבלת ההחלטות בנושא חופשת לידה

בנוסף, לא מעט נשים אצלנו הן עובדות חוץ. עבור אותן אמהות, חופשת לידה קצרה משמעותה שאחרי ארבעה חודשים רובן צריכות להפסיק להניק, או לעבור להנקה חלקית עקב החזרה המוקדמת לעבודה.

- כידוע, המדינה משלמת שלושה חודשי משכורת בחופשת הלידה. האם השיקול של חודשיים נוספים, ללא משכורת, עלה?
הנושא הכלכלי הוזכר, אבל הוא לא היה שיקול מכריע בהחלטה. היתה הבנה שזו השקעה בחברי הקיבוץ והסתכלות על טובת האחר, גם אם זה לא נוגע בדיוק אלי. כמו שאנו דואגים להשקיע בנושאים שונים כגון טיולי חברים, שיפוצי בתים או מבני ציבור, קייטנות קיץ ... האם זה כלכלי? לא. אבל זו השקעה לטווח הרחוק. נכון. לא כלכלי להאריך חופשת לידה, אבל זו השקעה שתניב טוב במקומות רבים אחרים. להארכת חופשת הלידה יש גם "תג מחיר": לאם היולדת יורד יום חופשה עבור כל שבוע של הארכת חופשת הלידה.

- מה היו התגובות כאשר עלתה ההצעה?
היו חילוקי דעות. ודאי. הושמעו משפטים כמו "הצעירים היום לא רוצים לעבוד", "לנו היו 6 שבועות ושרדנו", "גם ככה אף אחד כאן לא עובד". הקולות הללו תמיד היו וזה בסדר. מצד שני היו גם קולות לא מעטים של אנשים שאמרו שצריך להקשיב לרצון של האימהות, ושאלם הצוות המקצועי גם מרגיש שזה לא מיטיב עם התינוקות, יש לקחת זאת בחשבון. בסופו של דבר זה עבר ללא חילוקי דעות משמעותיים. קיבלנו גם את תמיכתה המלאה של המדריכה הפדגוגית שמלווה אותנו,

30 חתימות הוגשו בתקופה האחרונה להנהלת הקהילה בכדי להביא לדיון והצבעה נושא שקרוב לליבם של כולנו - חינוך ילדינו הרכים. ההצעה לקראת האספה הקרובה מוגשת על ידי משפחות המבקשות להאריך את משך זמן חופשת הלידה (להלן חל"ד). לפי החוק במדינה, עובדת זכאית לתשלום דמי לידה עבור 15 השבועות הראשונים של החל"ד, ובנוסף היא זכאית להאריך את חופשת הלידה ב-11 שבועות נוספים אשר הם בגדר חל"ת (חופשה ללא תשלום). אצלנו, כיום, מכניסים את התינוק למסגרת לאחר 14 שבועות (וחזרה מדורגת לעבודה עד גיל 8 חודשים). ישנה אפשרות להארכה ב-10 ימים, על חשבון ימי חופשה. המהלך שמוצע עכשיו התבצע בקיבוצים אחרים, כך שאנחנו יכולים ללמוד מניסיונם.

בארות יצחק

לפני כעשור הובילה ענבל ישראל, מנהלת הגיל הרך, את השינוי הזה בבארות יצחק. ענבל מספרת שהדחף בא גם מצד המטפלות של בית התינוקות וגם מצד האמהות.

- מה הניע אתכם לשנות?
ענבל: "כמטפלות, לא יכולנו לשקר לעצמנו ולומר שלאורך השנים התינוק קיבל את כל צרכיו, בדיוק כפי שהוא זקוק להם. חשנו כי אנו מקבלות את התינוקות מוקדם מדי, כשעדיין אין להם יכולת לדחות סיפוקים. הצורך שלהם לאכול הוא כאן ועכשיו, והצורך במגע, חום ויחס הוא מיידי, וזה לא תמיד ניתן ליישום בבית התינוקות כמו שאמור להיות, וכמו שקורה כשתינוק צמוד לאימו.

יותר, תינוקות בשלים יותר, רוגע בבית. התינוקות, שהוא מקום עבודה מאד אינטנסיבי. גם מהצד שלי, כמעסיקה, בתור מנהלת הגיל הרך, שהעובדות בענף שלה חוזרות לעבודה מאוחר יותר בגלל הארכת חופשת הלידה, לא הייתי משנה זאת לרגע, כי אנחנו באמת מאמינים שזו השקעה חשובה שמיטיבה הן עם המשק והן עם החבר.

אני חושבת שקיבוץ שלא נמצא בקשיים כלכליים, יכול וראוי שיאפשר לעצמו לקבל החלטה שכזו, מתוך הבנה שאימהות שחוזרות לעבודה כשהן שלמות עם עצמן, מיטיבות יותר למערכת מאשר אמא ששבה למערכת העבודה כעובדת זמנית, במקום שאינו המקום הקבוע שלה, (מה שרלוונטי מאוד לעובדות חוץ), ויוצאת מאותו מקום עבודה כל כמה שעות, להנקה וטיפול בתינוק.

- בסוף ההצעה עברה ברוב קולות. מדוע לדעתך?
השקענו המון מאמץ בשיח חברי עם חברי הקיבוץ. לא ייפינו את המהלך. שמנו את הדברים על השולחן ואמרנו: זה מה שאנחנו מבקשות. אחת מנשות הגיל השלישי אמרה באספה שהיא זוכרת איך היו מתדפקין על דלתן, כמה שעות לאחר הלידה, ומבקשים שהתינוק יכנס

שהסכימה איתנו שגיל הכניסה צעיר מדי ולא נותן מענה מספק, המותאם לצרכי האימהות העובדות של היום.

- איך זה עובד כיום בפועל?
"כבר כשש שנים בבארות יצחק תינוקות נכנסים לבית התינוקות בגיל 20 שבועות, והאמהות חוזרות לעבודה מלאה ללא הדרגתיות בשעות, וכך נוצר רצף של עבודה.

- איך זה השפיע בפועל על ההתנהלות של בית התינוקות?
השינוי לטובה מאד מורגש אצלנו. קודם כל, התינוק משתלב בצורה מיידיית בסדר היום של שאר הילדים. הוא יושב איתם לארוחת בוקר והוא יכול כבר לאכול ירקות, ובעיקר מורגש הנושא של היכולת לדחות סיפוקים - העבודה בבית התינוקות נהייתה הרבה יותר נינוחה. חשוב לי לציין שבמקרים חריגים, בהם נתקלנו בקושי נפשי של האם או לעיתים, בדרישה ממקום העבודה לחזרה מוקדמת יותר, היינו ערוכים לקליטה של התינוק מוקדם יותר.

- אחרי מספר שנים שהחל"ד אצלכם ארוך ממה שנותנת המדינה, האם לדעתך יש משהו שהייתם משנים? מדייקים? חוזרים למה שהיה?
לא, ממש לא. בסוף קיבלנו אימהות רגועות

על ההצעה לקראת אספה:

ברור שהתקנון צריך להתאים לקבוצת יבנה, עם המורשת וסגנונה המיוחד לה. לאחר בירור מול קיבוצים נוספים, בהצעה שתעלה באספה הקרובה נבקש להצביע בשלושה חלקים: בחלק הראשון נציע להשוות את החופשה המינימלית למה שקבוע בחוק הביטוח הלאומי. החלק השני יהיה השינוי המשמעותי, לפיו כל משפחה תבחר בין שתי חלופות. האחת תישאר דומה למצב הקיים (הכנסת התינוק בגיל 15 שבועות וחזרה מדורגת לעבודה עד גיל 8 חודשים), והשנייה תהיה 26 שבועות של תקופת חופשת לידה וחזרה למשרה מלאה. החלק השלישי יתייחס לאפשרות השתתפות האב בחלק מחופשת הלידה. הנושא מאוד חשוב לציבור רחב מהחברים והחברות ובפועל, עלותו אינה גבוהה כפי שנראה ממבט ראשון. על כך נרחיב באספה. אנו תקווה שהנושא יישמע בלב פתוח.

לבית התינוקות, ושתחושת הפיספוס נותרה עימה במשך שנים. היא ציינה שהזמן הזה לא חוזר ושלא ניתן להשלים אותו, ולכן אם צריך להשקיע במשהו בקיבוץ של היום, החודש הנוסף שיינתן לאימהות הוא החלטה ראויה בהחלט כהשקעה לא כל כך ארוכה, שאת תוצאותיה נראה לשנים רבות קדימה.

שדה אליהו

בדקנו מה קורה בקיבוץ שאומנם רחוק מאיתנו בקילומטרים, אך יש בינינו דמיון רב ומקרב ... האימהות והתינוקות בקיבוץ **שדה אליהו**, אשר בעמק המעיינות, חווים כבר שלוש שנים חופשת לידה של 26 שבועות (6.5 חודשים).

שוחחנו עם אמא משדה אליהו שהייתה ממובילות ההצעה להאריך את החל"ד בקיבוצה. (המרואינת ביקשה להישאר אנונימית).

- ספרי לנו כיצד עלה לדיון הנושא של הארכת חופשת הלידה.

השטח קרא לזה. בעלי ואני החלטנו לקדם את השינוי, בין הלידה השלישית לרביעית. בתחילה נפשנו, מספר לא קטן של נשים בגיל הפריון שהנושא חשוב להן, ונדהמנו לגלות עד כמה הנושא בוער בהן, אך בגלל חוסר נעימות והחשש מ"מה יגידו", נשים העדיפו להשאיר את המצב שהיה קיים ולא לפנות לוועדות השונות ולקבל אישורים חריגים.

לאחר שהבנו שהשטח מבעבע מלמטה, פנינו למנהלת הקהילה עם הבקשה. לבקשתה, אספנו נתונים כספיים של אובדן הכנסה למשק של 11 השבועות הנוספים, אל מול החיסכון בעלות הטיפול בתינוק בבית התינוקות. בנוסף ביררנו מה תקנוני העבודה לנשים בקיבוצים דתיים שיתופיים אחרים.

לבסוף, מנהלת הקהילה ורכזת משאבי אנוש החליטו להכניס לתקנון העבודה סעיף הארכת חופשת הלידה מ-15 שבועות (לפי התקנון הקיים) לעד 26 שבועות, במסגרת מהלך כללי שהחל במקביל - של שינוי תקנון העבודה והתאמתו לחוקי המדינה, בין השאר בנושא של גיל היציאה לפנסיה של גברים ונשים ומספר שעות העבודה השבועיות לגבר ולאשה.

וכך החל התהליך. בסופו של דבר, לקיחת ההובלה של התהליך ע"י מנהלת הקהילה ובעלי התפקידים, גרמה לזה לקרות ומנעה בעיות חברתיות שעלולות היו לצוף.

ומה היה לפני כן? כשעוד היה אצלכם חל"ד קצר, של 15 שבועות?

אחרי 4 חודשים, התינוק היה נכנס לבית התינוקות והאמהות היו חוזרות לעבודה ומגיעות לבית התינוקות להניק, לפי הצורך. לא היו שעות מוגדרות והייתה המון גמישות בעניין, אך עדיין האימהות העדיפו שתהיה להן אפשרות להאריך לחצי שנה את חופשת הלידה, ולשוב לעבוד באופן מלא לאחר סיום החל"ד.

- ומה היו התגובות של אנשים בגילאים שעבורם ההצעה פחות רלוונטית?

בתחילה לא כולם ראו בעין יפה את הבקשה שלנו, אך מכיוון שההצעה נכנסה לתוך מתווה של הצעה כללית לעדכון תקנון העבודה, לא נשמעו באספה תגובות ספציפיות נגד ההצעה. כך שאת התגובות נגד, יצא לי לשמוע בעיקר בשבילים.

- האם ישנה נגזרת כלשהי, בפן הכלכלי האישי, עקב הארכת החל"ד בקיבוצכם?

לא. אין לכך שום מחיר כלכלי. בהתחלה חשבנו להציע שירידו לנו ימי חופשה וכל מיני חישובים שכוללים ימי חופשה בתמורה להארכה, אך לבסוף, לשמחתנו, לא היה בכך צורך, בשל הצעת המתווה לעדכון כללי של תקנון העבודה.

עשר שאלות ועוד... עם: אבי ששון

רקע: נולדתי בבני ברק. בשנות ילדותי העיר היתה ציונית והפרהסיה היתה מאוד חינוכית וחברתית. שם קיבלנו את החינוך היהודי והישראלי. ויש בי געגועים לבני ברק. הייתי בבני עקיבא. ספגנו שם ערכים. חברה. תרבות. שם הבנתי עד כמה תנועת נוער חשובה, למרות שהבית היה מאוד תרבותי, דתי ומאוד ערכי. ההורים שלי קיימו הכנסת אורחים יומיומית, צדקה, חסד ואירוח, אבל היינו הרבה בסניף. העסקנו הרבה את ההורים. חוץ מאחותנו, אף אחד מאתנו לא סיים ב"ס עם בגרות. אחרי שסבתי נפטרה, עברנו לרמת גן. שירתתי בשיריון. עשיתי קורס מט"קים וקורס קצינים. נהייתי. זכיתי להיות אחד המחזורים האחרונים בסיני. השתחררתי ללא בחינות בגרות, לכן נרשמתי למכון אבשלום ובמקביל, במשך שנתיים, השלמתי בגרות ואז התנפלתי על הלימודים בבר-אילן. טרפתי הכל. לקחתי קורסים מכל מיני חוגים, לימודי א"י, גיאוגרפיה, תנ"ך והיסטוריה. לקחתי את כל הסיוורים והיתה לי מערכת צפופה ובמקביל, התחלתי לעבוד בשל"ח בתיכון בר אילן. בשנה השלישית התחלתי תואר שני. כיום אני "פרופסור חבר", מרצה במכללה האקדמית באשקלון.

10 שאלות:

01 זיכרון ילדות. נרדמתי בשיעור, והמחנך, אדם גבוה עם זקן ארוך, העיר אותי בניפיה. ואני, עפוץ לגמרי, אמרתי לו: "מה מעניין רב פפא ורב אשי? אני רוצה להיות שחקן". שכחתי שבאותו ערב היתה אספת הורים. אבא מעולם לא הלך לאספות, ודווקא הפעם הוא הופיע. שמע על אירועי היום והבהיר לי באופן שאינו משתמע לשני פנים (סטירה קלה על כל לחי...) שאני, שחקן לא אהיה.

02 משהו שאתה שמח להיות חלק ממנו ביבנה. הכי כיף לי ביבנאיות, ואני מטיף אליו, זה עבודת צוות. איפה שיש עוד עבודת צוות, ההנאה מהעבודה גדולה מאוד. סוג של חברותא. בזה, בסוף, תיבחן החברה ועל בסיס זה היא תצמח. עדיף מאשר לקבל החלטות לבד.

03 מישהו מיבנה שהיית מתחלף איתו ליום אחד. סבא ישא* לא הכרתי אותו. התקשורת הראשונה שלי עם אשתי היתה ב"שבעה" עליו. אבל שמעתי כל כך הרבה סיפורים וראיתי תמונות שלו בסיטואציות שונות. הייתי רוצה לפגוש אותו ולהתחלף ליום אחד, כי אני מבין שהוא היה בעל אידיאולוגיה חזקה, ואיש מעשה.

04 מה מצחיק אותך? הקיבוץ. כשאני מסתכל על עצמנו בזוויות שונות, בהקשרים שונים, אני צוחק. לפעמים גם ממבוכה.

05 מישהו שהיית יושב איתו לכוס קפה. יש הרבה. הסולטן סולימן במאה ה-16. כיוון שהייתי בארמון ובהרמון שלו וראיתי את הסדרה עליו בנטפליקס, הייתי רוצה לשבת איתו. אני לא יודע אם על כוס קפה כי הוא שתה דווקא תה. אני לא יודע איך הוא ניהל את האימפריה הגדולה הזאת בהצלחה. אומרים שהיה אדם קשוב (בעיקר לאשתו). והוא באמת ניהל את אחת האמפריות הגדולות.

06-07 הספר האחרון שקראת. אני קורא המון ויש לי במקביל 10 ספרים ליד המיטה. אני הכי מתקדם עם הספר הלפני אחרון של חיים באר "קשר לאחד" - אוסף סיפורים על דמויות בירושלים. מאוד אוהב את הספר. במקביל, קורא את ספרו של שיפריס על ילדי תימן. ספר קשה מאד.

* יששכר כוכבא סבא של רני, אבא של עדה חפץ ואסתר תדחר, ממובילי הקיבוץ. פרטים - בדף ההנצחה באתר מורשת קבוצת יבנה.

08 מה מפחיד אותך? אני מפחד מטפשים ומטפשות. טפשים מפחידים אותי עד כדי שיתוק. מסובב את הגב והולך.

09 דמות שהיא השראה בחייך. אחותי הקטנה, שהיא כבר לא קטנה. קודם כל היא הקטנה בין חמישה אחים, וכולנו טיפחנו אותה ופינקנו אותה. תמיד היתה "הילדה הקטנה של ההורים". היא אחת שתמיד צופה את העתיד ופועלת למען העתיד. מאוד חברותית - היתה פעילה בתנועת נוער, בוועד כיתה, באגודת הסטודנטים, בחברת המתנ"ס. מעורבת מאוד. באיזשהו שלב היא התחילה להתעוור, והדבר הזה לא בלם אותה אף פעם. להיפך, דווקא בתקופת העיוורון שלה, שעבשיו הוא כמעט מלא, למדה לעשות בכוחות עצמה דברים חדשים. קודם כל אימצה כלבת נחיה ולמדה לאמן אותה. ממשיכה לעבוד ונוסעת בכל הארץ בתחבורה ציבורית. יש לה זיכרון גיאוגרפי ברמה גבוהה מאוד, ותוך כדי נסיעה היא מדווחת לנו באיזו צומת אנחנו. היא לא מפסיקה לרכוב על אופני טנדו ולא מפסיקה לטייל בארץ פעם בשבוע, באופניים או רגלי - עם קבוצת מלווים. היא חורשת את הארץ יותר ממני. עושה מסלולים אתגריים באופניים, ברמת אתגר שאני פוחד לעשות ברגל. נוסעת לא מעט לחו"ל, לטיולי אתגר. כל זה בנוסף לכך שהיא מגדלת משפחה לתפארת, עם שלושה ילדים ובעל תומך. לוקחת את החיים בפרופורציה ועם הרבה הומור.

10 מה יבנאי בעיניך? – ירקונים. פנו אלי מהמועצה האזורית לפתוח את החוג ולעשות אותו על-אזורי, אבל זה לא יהיה אותו דבר.

ועוד:



צילם: דורון לנג

אני מכירה אותך מהטילים כאדם רציני. כאן, ובכלל לאחרונה, אני מגלה אדם מאוד משעשע. איפה זה היה חבוי?

אני מחזיק מעצמי, וככה כל המשפחה – כ"ששון" – משפחת ששון ושמחה. התחיל מההורים שלי, שכנראה קיבלו מהסבא והסבתא שהכרתי מעט מאוד. הוריי, שעבדו מאוד קשה לפרנסתם, לא איבדו לרגע אחד את שמחת החיים, את חוש ההומור החזק שהיה ביניהם. ידעו לצחוק על החיים וליהנות מהם. משניהם קיבלתי את זה, ולא סתם שלח לי הקב"ה אשה שהיא "רני ושמחי". החיים גלגלו אותי לכיוונים של רצינות וכובד ראש, אבל אני מחזיק את עצמי בשמחה תמיד, גם כשהחיים קשים והאתגרים מורכבים. את כישורי ההומוריסטיים אני מפגין בהוראה. לתלמידיי אני אומר שאני מרצה, כי אבא שלי התנגד מאוד שאהיה שחקן.

יש לכם את המשחק במשפחה, לא?

כן. כשאמרתי שאני רוצה להיות שחקן, זה היה בהשראת הדוד

שלי, יוסי אלפי. הייתי גם בחוג דרמה בבית הספר היסודי. לא היה קל שיש לי דוד שחקן. בדיעבד, המשפחה התגאתה בדוד השחקן כי הוא למד בלונדון! ושלה מכתבים מלונדון! כילד, הייתי גאה בזה. וכמובן שעשיתי ביבי סיטר על הבן שלו. כשהם היו יוצאים לחופש הם היו "זורקים" את גורי אצלנו.

איך היתה הכניסה לקיבוץ?

היכרתי את רני כשהייתי בשנה ב' באוניברסיטה. הגעתי הרבה ליבנה ואני לא בטוח שהיה בראש שלי אז להיות קיבוצניק, למרות שכינו אותי בבני עקיבא "קיבוצניק", בגלל המכנסים הקצרים והסנדלים. לזכותו של בניה נחליאל ז"ל ייאמר, שיום אחד הוא דפק על הדלת בבורג, ושאל מה התוכניות שלי. אמרתי שיש לי תוכניות להיות איש חינוך ואני רוצה ללמד. בניה אמר: בסדר, תמשיך ללמוד ותתחתן, ואתה מוזמן לכאן. אני חושב שאם הוא לא היה בא אלינו אז, לא הייתי ממהר לבוא לקיבוץ. בעצם, הגעתי לפני החתונה כי אמרו לי שאני צריך הסתגלות. קטעתי שנת הוראה בבית ספר תיכון ובאתי לקיבוץ, חודשיים לפני החתונה, ועבדתי ברפת.

אתה מוכר כיום בנושא ידיעת הארץ. ממתי אתה בעניין?

(בחיוך) כיוון שהייתי פעיל בבני עקיבא ולא היה לי מקום בהדרכה, בכיתה י' הקמתי 'מפעל חיים' שלא היה בני עקיבא בעולם! הקמתי חוג לידיעת הארץ "בין שבטי". גייסתי עוד שני מדריכים צעירים ונפגשנו פעם בשבוע, ביום שאין בו פעילות. כשהתגייסתי לצבא, העברתי את השרביט לאחי הצעיר ממני, והחוג זה התקיים כחמש שנים. זה היה "חוג הסיירות הראשון" – לפני שהחברה להגנת הטבע התחילה בחוגים מעין אלה. פעם בחודש יצאנו לטיול רגלי או בתחבורה ציבורית. לכל סיור הכנו חוברת מסלול. הלכנו לספרייה, העתקנו מהפרסומים של החברה להגנת הטבע והוצאנו חוברת שכללה ארבעה נושאים: גאוגרפיה, היסטוריה, טבע, ובסוף תמיד היה שיר. בנינו מעין "שבט חדש" עם ועדת קישוט וועדת פרסומים שעזרה לנו בכתיבת החבורות, כי עבדנו עם סטנסיל ושכפלנו במכונת גסטטר של סניף בני עקיבא בדובנוב. באותה תקופה, מנהל מחלקת המפעלים של בני עקיבא, שהיה אחראי על המסעות, שינה את שם המחלקה ל"מחלקת ידיעת הארץ" וגייס אותנו להדרכת טיולים. היינו 'פישרים' אבל הוא נתן לנו גיבוי מלא.

מאיפה נולד הרעיון של ירקונים?

עוד לפני שהגעתי לקיבוץ, התחלתי להדריך את החברים מהכיתה של רני. הצעתי לנעם עמיר שלכבוד יום ירושלים, נעלה לעיר בטיולית, במסלול לא שגרתי. עלינו ב'דרך המשלטים', 'דרך דיפנבייקר' שהיתה אז דרך עפר משובשת מאוד. זו היתה חוויה גדולה והם נהנו מאוד, ומאז המשכתי להדריך אותם כמה פעמים. כשהגעתי לקיבוץ, אברהם אביטל, שניהל את ועדת התרבות, הטיל עלי לארגן את טיול יום העצמאות לגדרה. זה היה פרויקט גדול ומורכב. לאחר מכן הצעתי לו לפתוח חוג מסודר וקבוע של סיורים מדי שבועיים - וכך פתחנו את "הירקונים". אח"כ עדנה תדהר ריכזה את הוועדה והחוג הלך והתפתח.

היו בו משפחות צעירות עם ילדים, והילדים היו חלק מהחוויה! זה חסר לי היום. כשהייתי מכין טיול, הייתי צריך לחשוב איך לתת עומק לתוכן, לטובת ההורים ומצד שני, איך להפעיל ולערב את הילדים. איך לערב, כמדריכות, נשים עם ידע כמו נעמי הרץ, תמי חיות ושוש אשר. זה היה חוג משפחתי, שלילדים היה מעניין וגם המבוגרים נהנו. היום זה חסר לי מאוד. החוג הפך להיות חד-גילי, אנשים מבוגרים ורציניים מדי.

בעצם, למה קוראים לחוג - "ירקונים"?

בגלל הרקע שלי בבני ברק, טיילנו בעיקר בעיקר באזור הירקון, ואז צילה אניקסטר התחילה לקרוא לזה ירקונים. הכנתי למשתתפים חוברת מקורות ותרשימים שקשורים לאתרים לאורך הירקון, שליוותה את הסיורים. גם אחרי שנתיים, לא סיימנו עם הירקון. אגב, בעקבות זאת נתתי אח"כ קורס אקדמי על "הירקון – אדם, טבע ונוף". לא חושב שמישהו, במסגרת כלשהי, קיבל כזאת כמות ירקון גדושה כמו ה"ירקונים".

"בין הברושים והכרם שנית נעבור"

(יורם טהרלב)



"רקמה אנושית"

ערב לזכר חברינו וחברותינו, בנינו ובנותינו
שהלכו לעולמם.

יום רביעי, כ"ג בסיון (22.6.22)
תמונות ומילים, זיכרונות וצלילים
רגעים קטנים מהחיים.

19:30

כיבוד קל בפרגולה ומיצג זיכרון בלובי.

20:30

התכנסות בחדר האוכל הצפוני.

מוזמנים!

לפרטים שושי זלקינד 050-6998350

במסגרת חודש הספר והקריאה

תתקיים בחסות המתנ"ס ההצגה

איתמר הילד העברי הראשון

תיאטרון השעה הישראלי, לגילאי 5-10

ביום חמישי, י"ז בסיון 16/6, בשעה 17.00 באולם האירועים.

את life, וצדת התרבות

משולחנה של ועדת דת / קובי שטיין

מחשבות על לימוד התורה מפסח עד שבועות

לשנת השמיטה. גם כאן, אשמח לשמוע משוב על קיום סדרה מעין זו, כפורמט לימוד תורה בתקופה המדוברת. תודה נוספת נתונה כמובן לכל מעבירי ומעבירות השיעורים בליל שבועות, ולחמוטל דברת-איתן, על הארגון של כל הערב בצד התוכני שלו, וכן ליסכה כוכבא, על הניהול הלוגיסטי. היה לימוד פורה מאוד ומגוון. השנה ניסינו מתכונת חדשה, של הרצאות קצרות (TED) בחלקו האחרון של הלילה. זאת במחשבה, הן על הקשב בשעות אלו של הלילה, והן על העמל של הכנת השיעורים ביחס אל הנוכחות הדלה המאפיינת שעות אלו. נשמח מאוד לשמוע משובים על מתכונת זו. כמו כן, כמדי שנה, התארגן לימוד בבית המדרש. תודה ליעקב וכמן הממשיך לפעול למען קיום לימוד זה.

לבסוף, ביום שני האחרון, אסרו-חג שבועות, הציבור הוזמן להרצאה בנושא האתגרים של מפעל הגיור בימינו, והשאלות העולות בנושא אל מול מדיניותה של הרבנות הראשית. הרצאה זו נולדה מתוך רצון להתחבר למיזם של מרכז "עיתים" ו"גיור כהלכה", אשר במסגרתו נעשה עיסוק בעניין הגרות בכמה מקיבוצי התנועה, בשבת שקדמה בשבוע לחג השבועות. לצערי, נודע לנו על המיזם מאוחר מדי, ולא התאפשר להתארגן לקראת אותה השבת. מפאת חשיבות הנושא, ניסינו בכל זאת לארגן הרצאה בנושא בסמוך לשבועות, ונמצא שיכולנו רק ברגע האחרון לקבוע את ההרצאה. על כן גם הפרסום הגיע באיחור רב. התוצאה הייתה שיחה אינטימית של המרצה עם כשמונה חברות וחברים. על אף אתגרי הנוכחות, והמבוכה שלי (שוב), היה מרתק ורלוונטי.

תקופת "פסח עד שבועות" היא סוג של "תקופת החגים" השנייה, ואחד המאפיינים המבורכים שלה הוא ריבוי בלימוד התורה והיצע השיעורים. כעת, כשחג השבועות מאחורינו, ברצוני להעלות את הדברים לחשיבה משותפת, גם עם החברים ולא רק בקרב חברי ועדת הדת. בפסח האחרון נעשה ניסיון להחזיר עטרה ליושנה, ולחדש את מסורת העברת דבר התורה הקצר בחדר האוכל בחול המועד, לאחר מניין ראשון. זו הזדמנות לומר תודה למעבירי השיעורים הללו, וליעל גדסי, אשר דאגה לכיבוד לנוכחים. נראה כי הנוכחות בשיעורים אלו דלה עד מאוד (כמניין של חברות וחברים). זה דבר שמעלה מעט תחושת פספוס, אך גם עלי להודות במבוכתי מפני אותם חברים אשר עמלו על הכנת הדברים. אשמח לשמוע מחשבות על כך, טרם נבחן את הדברים לקראת חול המועד של חג הסוכות בשנה הבאה. שאלת הנוכחות הדלה גם עלתה בסופו של יום העיון שהתקיים בחול המועד פסח. הנוכחות לאורך היום, כתמיד, נעה סביב ה-30 חברות וחברים. אולם בהרצאה האחרונה של אותו היום, שוב נכחו כתריסר חברות וחברים, ואני מודה שעבורי, כמזמין הרצאות (בתשלום), זהו מעמד מביך למדי. כמובן שאין לי טענות כלפי הציבור. אני מעלה את הדברים על מנת להצביע על כך שיש להפיק לקחים, ואכן כך נעשה.

הזדמנות נוספת ללימוד תורה הייתה בין פסח לשבועות. תודה גדולה לזאב ספראי, על סדרת השיעורים במסכת שביעית שליוו את השבתות של תקופה זו. אני משוכנע שכל מי שנכח יצא נשכר ורכש הבנה מחודשת בסוגיות הרלוונטיות

משולחנו של המזכיר / נח חיות

לאחרונה הורחבה התוכנית גם לאוכלוסיות אחרות. ככלל, אנו רואים ברכה בתוכנית הן לחניכים והן לנו, ומבקשים להרחיב אותה גם לחניכות שתעבודנה בעיקר בגיל הרך. בשנה הבאה אנו מתכננים לגייס לתוכנית 6 חניכים ו-3 חניכות שיגורו ב-3 קוטג'ים לא מורחבים. את התוכנית מרכזת זה שנים, במסירות וברגישות, רבקית שריד ועוזרת לצידה איילת אריכא.

סעודת שבת בחדר האוכל - לאחר הפסקה ארוכה, שנכפתה עלינו בגלל הקורונה, שב חדר האוכל לשרת את החברים בסעודת ערב שבת. אנו עוקבים אחר מספר הסועדים שנע בין 100 ל-150 סועדים. חשיבותה של הארוחה עבור קבוצות זמניות ועבור חברים שמעוניינים בכך איננה מוטלת בספק, אך גם הקשיים לקיימה נשמעים היטב. לאחר מספר דיונים בהנהלת הקהילה אנו מתכוונים להביא את הנושא לדיון ציבורי. עד אז חדר האוכל יישאר פתוח בערבי שבת.

אהד"ה - הסכם אהד"ה הוא הסכם המסדיר ומבטיח את עתידם של בנינו ובנותינו בעלי הצרכים המיוחדים, גם לאחר הגעת ההורים ל-120. ההסכם נחתם בין הקיבוץ להורים ולילד. קבוצת יבנה מקיימת הסדר זה עם בנים והבנות הרלוונטיים בדומה למקובל בקיבוצים אחרים, שיתופיים ומופרטים, ועל פי הסדר שלנו אותו קיבלנו באספת החברים. את הצוות הקימה וניהלה עדה חפץ. לאחר שנים רבות של עבודה מקצועית, מסורה ורגישה בקשה עדה לסיים את תפקידה. אנו מודים לעדה על הובלת הצוות, בשם משפחות אהד"ה וכלל חברי יבנה. איילת לסלוי נתבקשה והסכימה להצטרף לצוות במקומה של עדה.

אספה - במוצאי שבת הקרוב נחזור ונקיים אספה כשעל סדר היום שני נושאים; הארכת חופשת לידה ודיווח מוועדת קליטה. נושא חופשת הלידה מגיעה לדיון בעקבות הגשה של 30 חתימות של חברות וחברים שבקשו לדון בעניין ולאפשר לאימהות שרוצות בכך להאריך את חופשת הלידה עד ל-26 שבועות (כחצי שנה). במסלול זה תחזור האם לעבודה מלאה (ב"משרת אם") מיד בסיום החופשה, ללא החזרה המדורגת שהייתה מקובלת במסלול השני. קבלת ההצעה היא שינוי בתקנון עבודה ומצריכה שני שליש מקולות המצביעים.

בחלקה השני של האספה נחזור ונדון בנושא קליטה. ועדת קליטה תציג את עבודתה השוטפת ואת מספר המשפחות הנקלטות בשנים האחרונות, וכן מספר פרטים על פרופיל המשפחות. כמו כן תציג הוועדה נוהל חדש שמאפשר תושבות לקראת קליטה. כידוע, אחוז משמעותי של הנקלטים בשנים האחרונות הגיע ממשפחות התושבים. אלה הגיעו אלינו לסייע בתחומים חיוניים כגון חינוך ובריאות, אך לאחר היכרות טובה עם צורת החיים שלנו בחרו להישאר ולהיקלט. אנו מבקשים לפתוח מסלול מקביל גם עבור משפחות אחרות, שיאפשר להן היכרות עם חיינו ללא התחייבויות ולתקופה מוגבלת ויקל על החלטתן לעבור למסלול קליטה רגיל.

תל"ם - אנו שותפים בתוכנית תל"ם זה עשור שנים. התוכנית הוקמה במטרה לסייע לבוגרי צבא מהקהילה האתיופית להשתלב בחיים האזרחיים ולפתוח פרק חדש זה בחייהם ברגל ימין. החניכים עובדים בשכר בקיבוץ ומשתלמים בתחומים שונים על פי צרכיהם ובהתאם למה שהתוכנית יכולה להעניק.

דותן ספרים בדרכים מגיעים לקיבוץ קבוצת יבנה

חודש הספר העברי 2022

יום ראשון ה-12.06 | 16:00 - 19:00

בחדר האוכל

מאון ספרי ילדים, נוער ומבוגרים

באחזקת סטאנאום



אימייל: dotansfarim@gmail.com

דוֹתָן סְפָרִים



אָפּ פֶּסֶם לֹא מֵאוֹר
לְעֵצֶב מֵחֶדֶל
אֵת כְּאוֹר

מרכז הכוונה וצמיחה
לאזרחים ותיקים

מרכזי ⁶⁰ מציעים ייעוץ, ליווי והכוונה לכל אדם
המעוניין בכך וביחד הופכים את כל היתרונות של
תקופת הפרישה לנקודת זינוק חדשה.

הכלים שלנו, הבחירה שלך.

פיתחנו מגוון סדנאות ופעילויות קבוצתיות ופרטיות העונות על
השאלות והצרכים החשובים לך בכל תחומי החיים:

אָפּ כִּלְכִּי | אָפּ בְּשִׁבְלִי | אָפּ לְהִתְנַדָּבוֹת
| אָפּ לְעֵבֻדָּה | אָפּ אוֹרֵחַ חַיִּים בְּרִיאָ |
אָפּ דִּיגִיטָל

סדנה ראשונה, הכנה לפרישה, תפתח ב 20.6.22

לרישום ומידע נוסף >

לפרטים ולתאום פגישה: ⁶⁰ אשכול שורק דרומי
052 - 3167116 | naama.up60@eshkolsd.co.il



דורה | נטל שורק | בנני | קרית שוקן | בני עיש | חבליבנה | קרית מלאך | איב | באי שביה | מרכז ביה



ירקונים מ.ס. 2

אשדוד - כל ההתחלות

סיור ברובע ו' בהדרכת דינה שלוי מניר גלים.

נכיר את התופעה של הגרפיטי, התיכנון וההתחדשות העירונית, דרך סיור בשוק וברובע.

יום שני, י"ד בסיון תשפ"ב, 13.6.2022 יציאה: 17:30 חזרה משוערת: 20:30.

למגיעים עצמאית: מפגש במרכז מסחרי ו', רחוב הרב גור, מוניות אולימפיה.

הסיור הבא: יום ראשון, ד' בתמוז, 3.7.2022 לניצנים הישנה – בעקבות הסרט

וכלל לא מובן מאליו! הצירוף של חג קהילתי שבמרכזו נמצא לימוד התורה, לימוד ששותפים בו ילדים, נוער, צעירים וותיקים, אולי נראה לפעמים מובן מאליו, אך לא לכולם ובטח ובטח שלא ביומיום שלנו. זהו חיבור שמחייב מאמץ גדול והשקעה.

והנה, אחרי שנדם קולו של החג, זכיתי לעבור בעין צורים השבוע, במרכז הרצוג וצהלי. הבניינים שקקו לומדות ולומדים: חניכות המכינה, תלמידי קורס המנחים, לומדי הגיל השלישי, כל אחת ואחד בדרכו ממשיכים את עולם הלימוד לתוך חיי היום יום, ולא משאירים אותו לימי חג ומועד בלבד.

האם העמידה על שתי רגליים – רגל התורה ורגל העבודה – ולא עמידה על רעיון מכונן אחד ויחיד מחלישה או מחזקת? האם אנו הולכים בדרך המלכה או בדרך נוחה ומלאה ויתורים ופשרות? אני סבורה שלא. רעיונות מורכבים שאינם שחור-לבן לא "עוברים מסך" בקלות, אבל מערכת עמודים לא ויתרה. הגיליון החדש שנשלח ממש ערב החג, מעלה את שאלת הנוחות ודן בה מכיוונים שונים, כולל ההשקפה הדתית. לדעתי המשוחדת לחלוטין, הגיליון החדש ממש שווה קריאה, ולא אהבי הדיגיטציה, שימו לב – יש גם גרסה אלקטרונית חדשה!!! תודה גדולה לריבה פריד העורכת, ולמערכת עמודים הצפונית שהפיקה את הגיליון האיכותי הזה. רוצו לקרוא!

חזרנו להפגש | מרים זרביב, מנהלת מחלקת חינוך ודור צעיר

משולחנה של מזכ"לית – "כפנו ברגבי אדמתה,

ראשינו בעמקי תורתה" | שרה עברון

בהעלתך את הנרת - עד שתהא השלהבת

עולה מאליה (רשי לבמדבר ח, ב)

ביום ראשון השבוע, חגגנו את חג השבועות, החג המחבר ביישובנו את הערכים המרכזיים: תורה ועבודה. בגיליון הקודם של עמוד"ש הספקנו לסקור בשמחה והתלהבות את שלל אירועי הקציר והביכורים. ערכי עבודת האדמה והחקלאות עמדו במרכז הבמה, וקיבלו מקום של כבוד. בראש הגיליון השבוע אני רוצה להציב את עולמות לימוד התורה שלנו. אלה אינם מצטלמים בשבת ומועדי ישראל, אך חשיבותם מרכזית בעיני, שכן השילוב של תורה ועבודה הוא המייחד את דרכנו. במוסדותינו: מדרשת עין הנצי"ב, ישיבת מעלה גלבוע, צהלי, מכינת רוח השדה ומכינת יונתן, מדובר באחד משיאי השנה, ליל לימוד והתעלות. גם ערבי הלימוד הקהילתיים בקיבוצים הקיפו שלל נושאים, מלמדים ומלמדות, לומדים ולומדות בכל הגילאים. מרגש וחשוב גם החיבור שנוצר בין הלומדים מהקיבוץ ללומדים/ות מהישיבה/מכינה/ מדרשה: בעין הנצי"ב חברו תלמידות המדרשה לקהילה הקיבוצית והרבו יחד תורה, בישיבת מעלה גלבוע פתחו את הלימוד בשיעור משותף בבית הכנסת הקיבוצי, בבארות יצחק פתחו וגם סגרו בלימוד משותף ובתפילת ותיקין משותפת של תלמידי המכינה וחברי הקיבוץ, וכן על זה הדרך. זהו חיבור מרגש

היכולת לשמור על המסורת של חינוך-קיבוצי-דתי. עצם המפגש לאחר זמן כל כך ארוך שבו לא הצלחנו להפגש, עורר שמחה גדולה אצל המנהלות, ולשמחתנו ניכר בהן רצון עז לחזור ולהקים פורום של המנהלות שנפגש באופן קבוע, מתוך הבנה שהחיבור נדרש ועשוי לתרום להן באופן משמעותי לעבודה השוטפת. המנהלות ציינו את החשיבות הגדולה שהן רואות בקשר עם תנועת הקיבוץ הדתי, קשר שהיה קיים לאורך השנים וכעת חשוב להן לחדש אותו. מי ייתן שתהיה זו התחלה יפה שיהיה לה המשך משמעותי וטוב. במפגש גם נפרדנו מכמה מנהלות שמסיימות בימים אלה את תפקידן ומעבירות את השרביט למנהלת חדשה: בת שבע ריכטר (לביא), אילנה פרץ (משואות יצחק), תהילה בארי (כפר עציון), ענבל ישראלי (בארות יצחק) ושושי פאל (עין צורים). נפרדנו מרחוק – גם מנעמי ליבר (קבוצת יבנה) שלא הצליחה להגיע למפגש. אנו מאחלים להן ולמחליפותיהן הצלחה!

שבת שלום, שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

מפגש מנהלים ומנהלים !

מכירת הלבשה תחתונה
טריומף תתקיים ביום רביעי ט"ז בסיון
15.6 במחסן הבגדים בין השעות 19:00-
16:00 מוזמנות, עפרה

אחרי הפסקה ארוכה, נפגשנו השבוע עם מנהלות הגיל הרך מקיבוצי התנועה לצורך למידה, שיתוף וחשיבה. פתחנו את היום במפגש היכרות אישי עם סינטיה כהן, מנהלת 'הגן הקיבוצי' בתנועה הקיבוצית. עסקנו במעבר 'האגף למעונות יום' לידי משרד החינוך, במשמעויות של ההתנהלות החדשה והנהלים החדשים למערכות הגיל הרך בקיבוצים, וחשבנו יחד על רעיונות שיאפשרו לנו לשמור על מהות החינוך הקיבוצי למרות אותם נהלים, שחלקם עשויים בהחלט לפגוע בחלק מהעקרונות עליהם מושתת הגן הקיבוצי. בחלקו השני של המפגש, יחד עם שירה רום שמנחה גם את פורום מנהלי החינוך החברתי, דנו במקומה של תנועת הקיבוץ הדתי כמעגל שייכות ושותפות עבור מנהלות הגיל הרך בתנועה. המנהלות שיתפו ביתרונות שהן רואות במעגל שייכות זה – תחושת גאווה יחידה, שימור שפה משותפת וייחודית וחיזוק

נהלות מנהלים יקרים !



לאחרונה התרבו הקנסות בצומת היציאה מגדרה לכיוון קפלן, בגין מהירות מופרזת. המהירות המותרת היא 50 קמ"ש. כדאי לשים לב. סעו בזהירות, רחל אניקסטר

מרפאה : אחות חירום, טל. 050-6998317/ 4000, איחוד הצלה 1221- mrkyavne@clalit.org.il

בדיקות דם -בתיאום מוקדם.

שבת שלום, צוות המרפאה

שיר ללא שם / שלום חנוך

כי שירי הוא בת קול ברוח

מכתבי השלום

מסלת חיי

געגועי

הד תפלותי.

ב

דרכי הולכים אתי

נופים ונגונים

ופנים, פנים

אתה בא והולך אלי.

כי שירי הוא עלה ברוח

הנדף, השכוח

הוא האור הרך הנפקח

בלילותי

הוא אתה ההולך אלי.

ה

דומיה סביב

והיה אם אתה מקשיב

אולי, אולי, אולי

אתה בא והולך אלי

אולי, אולי, אולי

אתה בא והולך אלי.

בנדודי חולפות עלי

תמונות ונשמות

ושמות שמות

אתה בא והולך אלי.

כי שירי הוא משב הרוח

חלוני הפתוח

מענן כחי, צחוק ובכי

קץ יסורי

אתה בא והולך אלי.

אי

עלטה סביב

הלואי שאתה מקשיב

אולי, אולי, אולי

אתה בא והולך אלי.

על השירים : יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com

המערכת : דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.